

Práce J. Baláka si kladé náročný cíl, je "pokusem o hodnotovou intervenci do české rodiny s dětmi navštěvujícími předškolní zařízení" prostřednictvím divadelního představení. Široce pojetý cíl, úvod ve formě téměř eseje předznamenávají obtížnost posuzované práce: časté odbíhání od sledované problematiky v teoretické části, kapitoly nevztahující se ke sledované problematice (4.1, 4.1.1, 4.1.2, 4.2, ...). V kapitole 1, věnované hodnotám, schází o jaké hodnoty vlastně autorovi jde, (podle čeho je později vybíral do dotazníku pro rodiče) jak hodnoty dělíme, které hodnoty jsou schopny pochopit předškolní děti. Část věnovaná dětskému divadlu by hlouběji měla vysvětlit, čím vším může divadlo působit na dítě. Autor poněkud absolutně tvrdí (str. 37) že "proces výchovy k hodnotám je zprostředkován divadelním představením"-jinými způsoby ne? Schází také prostudování více autorů k této problematice.

V empirické části nás autor seznamuje s poměrně rozsáhlým výzkumem, který je zaměřen na rodiče dětí navštěvujících divadelní představení. Záměr autora byl vytvořit představení, kde diváci jsou seznamováni v průběhu představení s různými hodnotami, hovoří o nich pak s herci, dostávají plakátek k vymalování, který jim pomůže hovořit s rodiči o tom, co viděli, co si o tom myslí. Tím, že v práci není uveden obsah představení, vyjádření dětí při besedách, plakátek není ani uveden v přílohách, můžeme pouze tušit, o čem šlo. Dotazníková metoda se obrací k rodičům. Hlavní metodou však bylo divadelní představení, to, co v dětech zanechalo. Ke škodě práce toto uvedeno není.

Sledovaný vzorek rodičů je početný. Oceňují, že jsou uvedeny i záporné reakce některých rodičů. Výsledky-jednotlivé odpovědi jsou zpracovány celkem přehledně, numericky i graficky. Při zpracování si autor

zřejmě neuvědomil zvláštnosti dětského vnímání, nikde neuvažuje o tom, že hodnotový žebříček těchto dětí je malý, ještě křehký, nelze na něm absolutně stavět.

Hypotézy jsou formulovány široce, jsou obtížně jednoznačně prokazatelné. Hyp. č. 1 je o hodnotách, které jsou pro dítě "nejdůležitější přímo při procesu probíhajícího představení". Neodověděli jsme se o jaké hodnoty šlo.

Způsob, jak je popisováno potvrzení 2. hypotézy je poněkud diskutabilní, tím, že jsou děti seznamovány předem s tím, co má na ně působit, ztrácí se právě to bezprostřední, čím divadlo působí.

Trochu to připomíná manipulaci s tím, co si má dítě myslet.

Přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě. Jde totiž o upřímnou snahu přistupovat k divadlu pro děti nově, provádění výzkumu bylo pracné a představuje nový pohled na to, jak ovlivnit představením pro děti i dospělou populaci.

Práci hodnotím jako dobrou.

U obhajoby by měl autor vysvětlit:

-šlo o divadlo pro děti či o dětské divadlo? S těmito termíny zachází autor poněkud zvláště,

-je domluva, pochvala hodnotou?

-Jaké jsou způsoby poznávání morální reality předškolním dítětem?

Autorovi také doporučuji větší úctu ke jménům autorů - Blížovský?

Kolariková? Sharpio?

Praha, 8. ledna 2007.

*Jana Slovová*